

om ungdomsklubber m. v. i Grønland indebærer, at staten påtager sig hele udgiften ved etableringen af ungdomsklubber og dækker indtil 30 pct. af udgifterne ved driften af sådanne. For idrætsanlæg og andre fritidsforanstaltninger yder staten i medfør af samme lov tilskud på indtil 37 $\frac{1}{2}$ pct.

4) Fra 1. juni 1966 blev der i forbindelse med en revision af aldersrentevedtægten bevillingsmæssigt gennemført en statsrefusionsordning for aldersrenten. Statsrefusionen blev fastsat til $\frac{1}{3}$.

5) På forslag til finanslov for 1968-69 er der søgt bevilling til dækning af udgifterne ved driften af et mødre-, svangre- og spædbørnehjem, der er opført for private midler.

6) I foråret 1967 blev der taget skridt til gennemførelsen af en administrativ reform på arbejdsmarkeds- og socialområdet. Udgifterne i forbindelse med oprettelsen af en central arbejds- og socialadministration og ansættelse af socialmedhjælper i kommunerne blev optaget på finansloven for 1967-68 på samme konti som udgifterne til landshøvdingembedet og kærnerkontorerne. Af disse udgifter refunderer landskassen et skønsmæssigt fastsat beløb, der for tiden udgør ca. $\frac{1}{7}$.

Spørgsmålet om en udvidet statsrefusionsordning er som anført oprindeligt rejst som følge af finansieringsproblemerne vedrørende et omfattende investeringsprogram for sociale institutioner, som er anbefalet af såvel Grønlandsudvalget af 1960 som Grønlandsrådet. Specielt er behovet for børneinstitutioner stort, og dette investeringsprogram omfatter således i perioden 1967-70 7 vuggestuer, 8 børnehaver og 1 børnehjem. Endvidere er der på programmet optaget 6 læringejhem og 7 alderdomshjem. Herudover har landsrådet stillet forslag om, at der i 1970 påbegyndes opførelse af et hjem for adfærdsvanskelige børn, et hjem for unge kvinder og 3 afdelinger for vanskeligt stillede unge på eksisterende børnehjem.

De sociale kontantydelse har hjemmel i landsrådsvedtægter, der stadfæstes af ministeren for Grønland. Af disse er endnu kun landsrådsvedtægten vedrørende aldersrente undergået en egentlig revision. Der forestår herefter først og fremmest en revision af det almindelige underholdssystem, ligesom der løbende vil ske en udbygning af de sociale serviceydelse og foranstaltningmuligheder uden for institutionsområdet.

Til varetagelse af centrale opgaver er der den 1. januar 1968 som øverste administrative organ på arbejdsmarkeds- og socialområdet i Grønland af landsrådet nedsat en arbejds- og socialdirektion, hvorunder arbejds- og socialdirektoratet, som op-

rindeligt var tænkt som en statslig institution, nu henhører. Som et led i den administrative nyordning på dette område er der endvidere knyttet en række socialmedhjælper til de kommunale forvaltningsorganer. Det er af afgørende betydning for de kommende års reformer på arbejdsmarkeds- og socialområdet, at der gennemføres en uddannelse og en udbygning af personalet sideløbende med nyordningernes ikraftsættelse. Hvad specielt arbejdsmarkedsområdet angår, er der endnu kun iværksat et lokalt forsøgsarbejde, men opbygningen af et generelt system er et meget væsentligt led i det igangværende reformarbejde. Personalets løn- og ansættelsesvilkår skal godkendes af Ministeriet for Grønland.

I overvejelserne vedrørende en fremtidig, generel statsrefusionsordning er der lagt vægt på, at ordningen bør være enkel og let at administrere, således at de lokale organer uden vanskelighed kan vurdere de økonomiske konsekvenser af et socialpolitisk initiativ. Samtidig har man ønsket, at ordningen ikke som følge af varierende refusionsprocenter skal kunne motivere de lokale organers dispositioner ved valget imellem alternative løsninger eller ved prioriteringen af foreliggende sociale opgaver.

Regeringen går derfor ind for, at statstilskud principielt ydes til alle af landsrådet og kommunerne afholdte udgifter til socialforsorg og foranstaltninger med henblik på arbejdsmarkedet, og at et sådant tilskud som hovedregel ydes med samme procent, hvad enten det drejer sig om administrative udgifter, kontantydelse, institutionsforsorg eller andre former for forsorg.

Det er i overensstemmelse med den almindeligt anerkendte målsætning om en udvidelse af det lokale selvstyre, at de sociale institutioner som hovedregel forudsættes ejet og drevet af enten landsrådet/kommunerne eller af private foreninger og ikke af staten. Statstilskud bør herved ydes med samme procent til institutioner, der drives af det offentlige, og til f. eks. selvejende institutioner. For ophold på institutioner, der dækker flere kommuner, eller på statsinstitutioner forudsættes der fastsat takster, der skal betales af den anbringende kommune mod statsrefusion efter den foreslåede ordning. Tilsvarende forudsættes der fastsat takstbetaling for ophold i Danmark i forbindelse med social behandling, revalidering m. v.

Spørgsmålet om størrelsen af den ønskede statsrefusion har beroet på en vurdering af landskassens indtægtsmuligheder ved beskatning m. v. og af det samlede udgiftsbehov inden for det lokale selvstyre-